

den højtærede Landbrugsministers Tilraab til Befolkningen om at spænde Livremmen ind, ikke er fuldstændig glemt endnu. Hvad andet har man tilsigtet end en Politik, som førte til Forøgelse af Arbejdsløsheden? Hvad andet har man gjort ved Standsning af den Importregulering, som var paabegyndt, da den nuværende Regering kom til Magten? Hvad andet har man gjort end Gang paa Gang at afslaa Kravet derom? Men hvorfor gennemførte man da i August 1922 Loven om Importregulering? Var det ikke for at forsøge, om man kunde spore en Virkning, der var til Tilfredsstillelse for Befolkningen, eller hvilke var Aarsagerne til det, og hvorfor skal denne Ordning saa ophæves igen? Disse Spørgsmaal er af nogen Interesse. Jeg beder det ærede Medlem svare os paa, hvad man vil gøre efter et Valg, og hvad man nu vil gøre med Hensyn til dette Spørgsmaal, til Klaring af, hvorfor man i August gennemførte et Lovforslag, som man absolut vil have ophævet nu. Det har dog en betydelig Interesse.

Det ærede Medlem søgte nu at komme udenom Prisspørgsmaalet. Han talte udtrykkelig om, hvorvidt vi vilde forhøje Skotøjspriserne eller ej. Skotøjspriserne er faldet ganske betydeligt under Importreguleringen. Dette er en Kendsgerning, det fremgaar af Handelsministeriets Dokumentation. Den frie Konkurrence, som det ærede Medlem taler om, er aldeles ikke ophævet. Der er indført baade Skotøj og Cigarer, og i begge Fagene er det saa betydelige Mængder, at der fremdeles er en Konkurrence, som er betydelig større end i 1913. Der indføres i hvert Fald halvanden Gang saa mange Cigarer her til Landet som i 1913, og der er ogsaa indført langt mere Fodtøj, sikkert dobbelt saa meget i den Periode, hvor vi har haft Importreguleringen, som i nogen normal Periode tidligere. Den frie Konkurrence er altsaa ikke ophævet, og vi ønsker aldeles ikke ved en Importregulering at udelukke Konkurrence fra Udlandet; men vi ønsker at begrænse den og derved faa en sund Basis for dansk Produktion, som paa sund Maade er oparbejdet gennem en Menneskealder. Ved den Politik, der nu føres, nedbryder man det sunde Erhvervsliv, og det kan fornuftigvis kun være til Skade for Byerne og den arbejdende Befolkning.

Formanden: Da det Forhold, der diskuteres nu, nærmere henhører under en Sag, der er opført som et specielt Punkt paa Dagsordenen, finder jeg det rigtigt, at

den indgaaende Diskussion af dette Forhold finder Sted under Behandlingen af det paa-gældende Punkt paa Dagsordenen.

Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Stengaard-Kirkegaard: Det ærede Medlem Hr. Stauning paastaar, at Venstre har ført en Politik, der har lammet Byernes Erhvervsliv. Men det viser sig, at skønt det ærede Medlem faar Ordet Gang paa Gang, er det umuligt for ham at paavise, paa hvilke Punkter Regeringen har ført en saadan Politik, og at Regeringen paa et eneste Omraade har lagt en eneste Sten i Vejen for, at Erhvervslivet fik Lov til frit at udvikle sig, som det har Lyst til og Interesse i. Det var netop Grundlaget for det Samarbejde, der paabegyndtes efter Valget i 1920, at Byernes Erhvervsliv krævede Frihed, og jeg tror, at Bybefolkningen endnu meget godt husker de Kaar, den levede under før den Tid, og forstaar, at det netop er Resultatet af det Samarbejde, der har eksisteret i disse ²¹/₂ Aar, der har givet Byernes Erhvervsliv den Frihed, som det savnede forud for Valget i 1920. Dernæst paastod det ærede Medlem Hr. Stauning, at den Politik, som Venstre har ført, har givet det Resultat, at Landet er overfyldt med udenlandske Varer, og hvis man ikke ønsker dette, maa man stille Hindringer i Vejen for derved at beskytte vor egen Industri. Hvis dette er Socialdemokratiets Mening, har jeg kun et Krav at stille til Partiet, nemlig at det skal sige til Befolkningen: Vi er ikke længere Frihandelsmænd, vi ønsker ikke Frihandel mere. Det er muligt, at Socialdemokratiet har draget de Erfaringer af Udviklingen i de sidste Aar, at Beskyttelse er nødvendig, og saa kan man jo godt forstaa, at de ønsker denne. Men saa skal de blot aabent og ærligt sige til Befolkningen: Vi tror ikke længere paa de gamle Teorier, som vi har bekendt os til, vi er ikke længere Frihandelsmænd (*Borgbjerg*: Det er jo jeres Politik, vi vil have fortsat).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde.

Stengaard-Kirkegaard: Det ærede Medlem kan jo sagtens faa Ordet for en kort Bemærkning.

Saa er der endelig det tredje Punkt: Skotøjspriserne. Det ærede Medlem Hr. Stauning paastaar, at de er gaet ned,